

HAYDI CAMIYE

HAYDİ CAMİYE

Canlı bir davet mektubudur cami. İşlerin ortasında, telaşları kesen, bayramları çoğaltan, hüzünleri ağırlayan uhrevi hatırlatıcıdır.

Mahallemizin bir köşesinde, evimizin yanı başında, uykumuzun orta yerinde ezanlarca ötelere açar kalbimizi. Bir şehrin silüetini minarelerce göklere yükselten zarafet abidesidir. Hayatın kalbi gibi, bir boşalır, bir dolar. Temizler öyle uğurlar uğrayanlarını. Kirlerine bakmaksızın karşılar kapısına gelenleri. Günde beş kez, ahirete ilikler dünyamızı. Zamanın başköşelerinde kutlu çağrılarla Rabbimizin huzuruna bitiştirir kalıplarımızı ve kalplerimizi:

Cami Hayatın Merkezidir

İnsanlığın tarihi cami ile başlar; yeryüzünde yapılan ilk bina bir ibadet yeri olup, pek feyizli ve insanlar için hidâyet rehberi olan Kâbe'dir (Âl-i İmran, 3/96).

Peygamber Efendimizin Medine'ye hicretinde ilk işi cami yapmak olmuştur. Bu, toplum hayatının kalbi camide atacak demektir. İslâm'ın ilk yıllarından itibaren cami İslam toplumunda merkezi rol oynamış; hem ibadet, hem eğitim, hem dayanışma, hem de idare yeri olmuştur.

İnsan, camilere yabancılaştıkça Rabbine, kendine ve topluma yabancılaşır. Yine insan ancak Allah'ın evleri olan camilere sığınarak kendini bulur ve yeniden dirilir. Bir insanın camide bulunması, Peygamberimizin ifadesiyle, kişinin gurbetten yakınının eve dönmesiyle sevinmesi gibi Allah'ı hoşnut kılar (Bkz: İbn Mâce, Mesâcid19).

Çocuklar Allah'ı Camide Tanır

Camiler çocukların özgürlüklerini hissettiği özel bir mekândır. Çocuk gözünde, cami sınırsız bir koşu alanıdır. Çocuğun gönlünde, cami, tanıdık tanımadık bütün büyüklerin gülücükler dağıttığı, coşkuyla kucaklaştığı bayram yeridir. Çocukça hayallerin büyüklerce onaylandığı tek yerdir cami... Büyüklerin büyümlü dünyasından, ibadetin uhrevî atmosferine geçişin eşığıdır cami...

Dininin sembollerini camide tanır çocuklar. İmamın, namaz kılanların, camiden çıkanların kendine sevimli gelmesine göre kalbine koyar dinin soyut varlığını.

Kimi ünlü kişilerin çocukluk hayatlarında cami ve içindekilerle yaşadığı olumsuz hatıralar yüzünden Allah'a küstüğünü, Kur'ân'dan uzaklaştığını acıyla ve ibretle okuyabiliyoruz. Allah'ı sevmek, camiyi sevmekten geçiyor. Allah'ı sevdirmek, camileri sevimli hale getirmekten geçiyor. Öyleyse, camilerimizi çocukların kendisinden kaçacağı yerler değil, kendisine kaçacağı yerler haline getirmek gibi çok acil bir görev bizi bekliyor.

Mescidin Yolunu Keşfedelim!

Caminin bizim için ne muhteşem bir hazine olduğunu kavrayabilmek için Rabbimizin şu kudsî hadisteki müjdesine kulak vermek yeter:

“Benim dünyadaki evlerim mescitlerdir. Misafirlerim ise oraları bina edip şenlendirenlerdir. Ne mutlu o kuluma ki evinde abdest alır da Beni evimde ziyarete gelir. Ev sahibinin de evine gelen misafirine ikram etmek borcu vardır” (Buharî, Ezan 36).

Cami, Hz. Peygamber (s.a) döneminde Allah'a secde edilen yer, ümmeti eğiten ve bilinçlendiren mekân, hayatın merkezi ve toplum faaliyetlerinin odağı oldu. İslâm'ın güçlü ve berrak çağlarında bu hep böyleydi.

Mescidin fonksiyonlarının azaldığı çağlar İslâm toplumunun güçten düştüğü çağlardır.

O halde bizler mescidin yolunu yeniden keşfetmeli değil miyiz? Camiyi mihrabı, minberi, ezanı, minaresi ile yeniden ortak sevgi odağı haline getirmeli değil miyiz? İşte etrafımızda Allah'ın birliğini simgeleyen minareleriyle mahzun duran her mescit, her köşesini ihya edecek nefesler bekliyor. Allah sevgisiyle mescit inşa edenler, Allah sevgisi etrafında yaşayan bir toplum olmaya da karar verirse, işte o zaman Peygamber Mescidi, her mescitte hayat bulur...

Cami ile Aramızdaki Engelleri Kaldıralım

Camiye gitmemek için birçok bahane üretebiliriz. Oysa Asr-ı Saadette gözü görmeyenler bile camiye koşuyordu.

-“Beni mescide getirecek kimsem yok. Evimde namaz kılabilir miyim?” diyen, görme özürlü sahabeye Efendimiz (s.a):

-“Ezan sesini işitiyor musun?” diye sormuş, “Evet” cevabını alınca da

-“Öyle ise davete katıl, cemaate gel” buyurmuştu (Müslim, Mesacid 255).

Efendimiz vefatına yakın, ayakta duracak takati kalmadığı halde sahabelerin yardımıyla mescide gidip cemaatle son namazını eda etmiş, bu tavrıyla cemaate devam etmemek için öne sürdüğümüz bahanelerimizin hepsini geçersiz kılmıştır.

Haydi, Ailece Camiye!

Gelin, güzelce camiye gelelim, camiye güzel eyleyelim, cemaate katılmakla güzelleşelim.

Cemaatle namaz kılmak, tek başına kılmaya göre 27 kat daha faziletlidir. Bu fazilete ailece nail olmak gerekir. Kadınların erkekler gibi cemaate devam etme yükümlülüğünün olmaması, camiye gelmelerine bir engel değildir. Bu onların aile içindeki konumları sebebiyle mazur görülmelerinden kaynaklanır.

Peygamberimiz devrinde kadınların ve kızların, vakit namazları ve cuma namazlarından başka bayram namazlarına da katıldığını biliyoruz. Hatta Efendimiz (s.a), özürlü olanların da namaz kılamasalar da gelip bayram coşkusuna katılmalarını istemiştir.

Hz. Peygamber (s.a), kadınların mescide gitmelerinin engellenmemesini emretmiştir. Hatta gece namazları için mescide gitmeye izin isteyen kadınlara, bunun güvenli bir şekilde sağlanmasını istemiştir.

Çocukların da camiye geldiklerini, hatta çok küçük yaşta çocukların bile hem de sabah namazında anneleri tarafından camiye getirildiklerini biliyoruz.

O halde günümüzün daha fazla imkânlarla sahip camilerinde neden ailecek yer almayalım?

Hanımları, kızları ve çocukları camiye yeniden buluşturarak, dini hayatın canlılığını, ailede huzur ve mutluluğu daha iyi yakalayabiliriz.

Biz Neredeyiz, Cami Nerede?

Bugün, her alanda yeniden bir diriliş ve öze dönüş çabası içinde olan Müslümanlar, modern dünyanın ifsat edici saldırıları karşısında, camileri yeniden bir sığınak, bir merkez haline getirmelidirler. Minberi ve mihrabi yeniden ihya etmeli, camileri tekrar hayatın merkezine yerleştirmelidirler.

Her namazda defalarca okuduğumuz Fatiha suresi, bize cemaat olmayı emreder:

“(Ya Rabbi,) yalnız Sana kulluk ederiz ve yalnız Senden yardım dileriz” derken, ben olmaktan çıkar, biz haline geliriz.

İşte Fatiha'daki “biz”in içini doldurabilmemiz için biz hepimiz camide omuz omuza vermeliyiz. Cami, “ben”in gittiği, “biz”in geldiği yerdir; bencilliğin bittiği, kardeşliğin dirildiği yerdir. Camide cemaat olmak, Fatiha'nın anlamını yaşamaktır. Modern dünyanın ırk, renk, milliyet, sınıf ayırmacılığı ile parçaladığı bilincimizi onarmaktır.

Ezan Nereye Çağırıyor?

Ezanların çağrısı camiyedir; taş duvarların içini canlandıralım, sessiz kubbenin gölgesini şenlendirelim, Peygamber'den (s.a) emanet mihrabı sevindirelim diye...

Ezanların daveti cem olmayadır; dağıttığımız emellerimizi, un ufak ettiğimiz yakarışlarımızı omuz omuza verip bir araya getirelim diye...

Müezzinlerin seslenişi cemaat olmayadır; yüz üstü bıraktığımız kardeşliğimizin, köprü altlarında unuttuğumuz şefkatimizin elinden tutup kaldıralım, eve çağıralım diye...

Minarelerin çağrısı namazadır; aynı Rabbe kul olmanın lezzetini, konu komşu, eş dost, çoluk çocuk, genç yaşlı, kadın erkek, cümbür cemaat attığımız her adımda bir daha yaşayalım diye...

Ezanların çağrısı secdeyedir; dünyanın gam ve kederini, zalimlerin zulümlerini, nefsimizin aldatmalarını, şeytanın çelmelerini alnımızda eritip bir olan Rabbimizin yakınlığında eritemiz diye...

Gelin, Camileri Şenlendirelim!

Camilerin Allah katındaki değerini kavrayabilmek için işte muhteşem iki âyet:

“Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve âhîret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başka kimseden korkmayanlar imar eder. İşte doğru yola ermişlerden olmaları umulanlar bunlardır” (Tevbe, 9/18).

“Allah'ın mescitlerinde, Allah'ın adının anılmasına engel olan ve onların harap olmasına çalışandan daha zalim kim vardır? Bunların oralara korka korka girmeleri gerekir. Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük azap vardır” (Bakara, 2/114).

Allah'ın mescidlerini imar etmek de bize düşüyor, harap etmek de... İmar edersek, oradan ümmet olarak, yepyeni bir hayata doğacağız. Harap edenlerle birlikte olursak, yıkılmasına göz yumarsak, zulme ortak olacağız.

Cemaat caminin süsüdür. Cami de cemaatin huzur bulunduğu mekândır. Cami cemaatle şenlenir, süslenir ve mamur olur. Cemaat camide nefeslenir, dinlenir. Cami cemaatle sevinir; cemaat de camide dünyanın telaşından, kirinden, pasından temizlenir, arınır.

O halde camilerimizi cemaatsiz bırakarak harap etmeyelim!

Camilerimizi imar etmek için, camiye ziyaret edelim, şenlendirelim. İçinde ibadet ettikçe, kapısına vardıkça, eşîğini aşındırdıkça camiler imar olacaktır. İçini çocuk, kadın, erkek hep birlikte cıvı cıvı insan nefesi ve sesiyle, dua fısıltısı ve ibadet coşkusuyla doldurdukça camilerimiz güzelleşecektir.

Cami Hayatımızın Neresinde?

Cami, kurtuluşun habercisi, Rab'le buluşmanın merkezidir. İslam medeniyeti bir cami medeniyetidir... İslâm şehrinin merkezinde cami, caminin merkezinde de namaz vardır...

Camiler, Müslümanları toplayıp bir araya getiren, onların hayatını kuşatan mekânlardır.

Camiler, Allah'ın adının anılması için, ibadet için vardır. İbadetin odağı ise namazdır.

Camiler, İslam'ın sembolüdür, imzasıdır; Müslümanların güvencesidir.

Camiler yeryüzüne vurulan İslam mührüdür.

Camiler "Allah'ın evi" Kâbe'nin şubeleridir.

Camiler Allah'ı anma adacıkları, Rabbimizle baş başa kalma vahaları, kendi içimize döndüğümüz serin pınar başlarıdır.

Namaz Gönüllüsü Kimdir?

1. "Namaz Gönüllüsü"; Namazın, imandan sonra emredilen ilk farz ve "İslâmiyet'in olmazsa olmazı" olduğuna iman eden insandır. İbrahim 31. Âyet: "İman eden kullarıma söyle; namazı dosdoğru kılsınlar.."2. "Namaz Gönüllüsü" varlığını Allah'a adayan insandır. O şöyle der: "Şüphesiz benim namazım da, diğer ibadetlerim de, yaşamam da, ölümüm de âlemlerin Rabbi Allah içindir." "O'nun hiçbir ortağı yoktur. İşte ben bununla emrolundum. Ben müslümanların ilkiyim." (En'âm, 162. Ayet) 3. "Namaz Gönüllüsü"; Peygamberimizin (s.a) güzel sözleriyle, Namazı, "Din'in direği", "Mü'minin mîrâcı", "gözünün nûru" ve "Cennet'in anahtarı" bilerek önemseyen insandır.4. "Namaz Gönüllüsü"; Peygamberimizin (s.a) tavsiyesine uyarak, ezanı işitince, onu hem dinler hem de kelime kelime tekrar eder (Nesaî, Ezan 33); sonra hemen namaza koşar.5. "Namaz Gönüllüsü"; öncelikle namazlarını vaktinde, gereği gibi ve huşû içinde kılan ve felâhı / kurtuluşu namazda (Mü'minûn, 1, 2) gören kişidir.6. "Namaz Gönüllüsü"; dosdoğru kıldığı namazların kendisini haramlardan, günahlardan ve kötülüklerden alıkoyduğu (Ankebut, 45) dosdoğru bir insandır.7. "Namaz Gönüllüsü", namazlarını cemaatle ve mümkün mertebe evine ve işyerine-okuluna en yakın camide-mescidde eda eder. Tevbe, 18. Âyette beyân edilen "mescidlerin/câmilerin îmârı"nın ancak onların içini doldurmakla gerçekleşeceğini bilir.8. "Namaz Gönüllüsü"; Malcom X gibi, "Bir Müslüman olarak yeryüzünde Allah'ın huzurunda secde etmeyen tek bir fert kalmayınca kadar İslam'ın hâkim kılınması yolunda kendimi görevli hissediyorum." diyebilen insandır.

 www.namazplatformu.com

 bilgi@namazplatformu.com

 www.camideyiz.biz

 bilgi@camideyiz.biz

